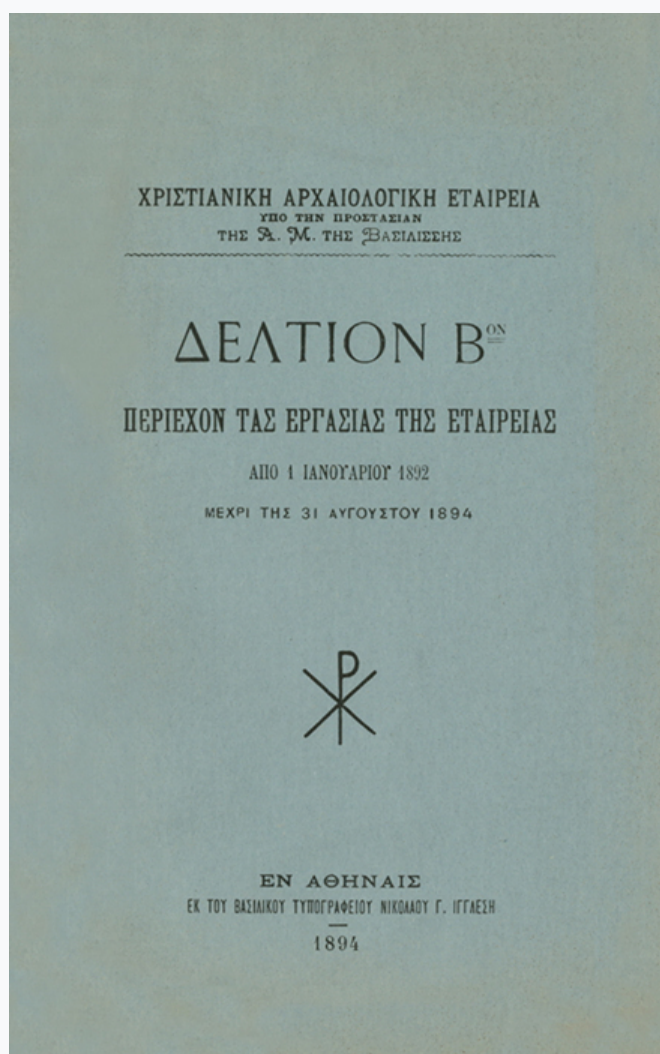

Δελτίον της Χριστιανικής Αρχαιολογικής Εταιρείας

Τόμ. 3 (1903)

Δελτίον ΧΑΕ 3 (1894-1902), Περίοδος Α'

Μουσείον της Χριστιανικής Αρχαιολογικής Εταιρείας. Μελέται, εργασίαι και περιηγήσεις του 1895

Γεώργιος ΛΑΜΠΑΚΗΣ

doi: [10.12681/dchae.1551](https://doi.org/10.12681/dchae.1551)

Βιβλιογραφική αναφορά:

ΛΑΜΠΑΚΗΣ Γ. (2013). Μουσείον της Χριστιανικής Αρχαιολογικής Εταιρείας. Μελέται, εργασίαι και περιηγήσεις του 1895. *Δελτίον της Χριστιανικής Αρχαιολογικής Εταιρείας*, 3, 19–34. <https://doi.org/10.12681/dchae.1551>

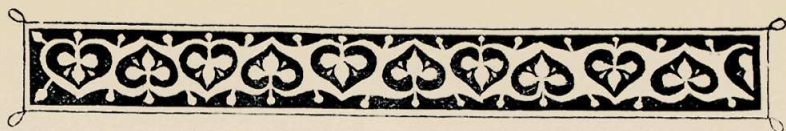

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

Μουσείον της Χριστιανικής Αρχαιολογικής
Εταιρείας. Μελέται, εργασίαι και περιηγήσεις του
1895

Δελτίον ΧΑΕ 3 (1894-1902), Περίοδος Α' • Σελ. 19-34

ΑΘΗΝΑ 1903

ΜΟΥΣΕΙΟΝ

ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

Γ. ΛΑΜΠΑΚΗ

Διευθυντοῦ τοῦ Χριστιανικοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου

ΜΕΛΕΤΑΙ, ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΚΑΙ ΠΕΡΙΗΓΗΣΕΙΣ ΤΟΥ 1895

Φίλοι ἐταῖροι,

νδέκατον τουτὶ ἔτος εὐσχήμως καὶ πάλιν παρουσιάζομαι ἐνώπιον ὑμῶν, ἐκτιθέμενος τὰ περὶ τῆς κατὰ τὸ 1895 καταστάσεως τοῦ ἡμετέρου Μουσείου, τῶν ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα περιηγήσεων καὶ σπουδῶν ἡμῶν, καὶ τῶν εἰς τὸ Μουσεῖον ἡμῶν λόγου ἀξίων περιελθόντων ἀντικειμένων.

Α'. Κατάστασις τοῦ Μουσείου.

Καθ' ὅλον τὸ ληξάν ἔτος περιῆλθον εἰς τὸ Μουσεῖον ἡμῶν 120 ἀντικείμενα, ἐγγραφέντα ἐν τῷ κώδικι τοῦ Μουσείου ὑπὸ τοῦς ἀριθ. 2089—2208.

ἦτοι εισῆλθον		προῆλθον δὲ	
Φωτογραφίαι	47	Ἐκ ζωρεᾶς	51
Ἀρχιτεκτ. κατόψεις	9	Ἐξ ἀγορεᾶς	55
Μίτρα	1	Φροντίδι Διευθύνσεως	14
Σάκκος ἀρχιερατικὸς	1		
Χειρῶγραφα	9		
Τὸ ὅλον ..	120	Τὸ ὅλον ..	120

Ἐπεσκέφθησαν δὲ τὸ Μουσεῖον καθ' ὅλον τὸ ἔτος 1895 ἐν ὧ
ἐπισκέπεται 4631. ἦτοι κατ'

Ἰανουάριον	680	Ἰούλιον	261
Φεβρουάριον	760	Αὐγουστον	284
Μάρτιον	1100	Σεπτέμβριον	258
Ἀπρίλιον	614	Ὀκτώβριον	121
Μάϊον	220	Νοέμβριον	87
Ἰούνιον	135	Δεκέμβριον	111

Τὸ ὅλον 4631 (1)

Β'. Περιηγήσεις ἡμῶν ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα.

Ὅσω περισσότερον τὴν προσφιλῆ ἡμῶν πατρίδα ἐξετάζωμεν, τοσούτω, φίλοι Κύριοι, τῶν λόγων δύο σοφῶν ἀνδρῶν ἀναμνησκόμεθα, τοῦ ἀειμνήστου ἐν Βερολίνῳ καθηγητοῦ τῆς χριστιανικῆς Ἀρχαιολογίας κ. Piper, ὅστις μοι ἔλεγεν ὅτι τὸ ἔδαφος τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ χριστιανικὴν ἀρχαιολογικὴν ἔποψιν εἶνε ἀνερεῦνητον καὶ ἀνεξέταστον, καὶ τοῦ ἡμετέρου ἀειμνήστου Ραγκαβῆ, ὅστις ἐν Βερολίνῳ ὡσαύτως ἡμῖν ἔλεγεν, ὅτι ὅσω ταχύτερον κατέλθωμεν πρὸς τὴν Ἑλλάδα, τοσούτω πλείονα τῆς πολιᾶς Χριστιανικῆς Ἀρχαιότητος κειμήλια θέλωμεν διασώσει. Τοσοῦτος ὁ πλοῦτος, ὃν εἰς τὰ σπλάγχνα αὐτῆς περικλείει ἡ προσφιλεστάτη ἡμῶν Πατρίς.

1. Εἰς τὸν ἀριθμὸν τοῦτον 4631, προστιθεμένου καὶ τοῦ διπλασίου αὐτοῦ, ἐπειδὴ οἱ διπλάσιοι καὶ πολλαῖς οἱ τριπλάσιοι τῶν ἐπισκεπτομένων εἰσὶν οἱ μὴ ὑπογραφόμενοι, οἱ ἐπισκεφθέντες κατὰ τὸ 1895 ἀνέρχονται περὶ τοὺς 13893.

Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος 1895 κατὰ τοὺς μῆνας Αὐγούστον καὶ Σεπτέμβριον ἐπεσκέφθημεν, τὸ ὑπερήφανον τῆς Πελοποννήσου στέμμα τὴν Τρίπολιν (τῇ 24 Αὐγούστου), τὴν ἐπισκοπὴν Τεγέας (24 Αὐγούστου), τὸ βαρυσήμαντον διὰ τὰς χριστιανικὰς αὐτοῦ ἀρχαιότητας χωρίον Πιελὶ (27 Αὐγούστου), τὴν Μονὴν Γοργοπηκόου ἢ τῶν Τσιπιανῶν (29 Αὐγούστου), τὸν ἄνω ταύτης ἡρειπωμένον ναὸν τῆς Ἀναλήψεως, καὶ τὴν Μονὴν Βαρσῶν (30 Αὐγούστου).

Εἶτα δὲ πάλιν ἐπεσκέφθημεν τὸ Ναύπλιον, Πάτρας, Πύργον, Ἀμαλιάδα, (1 — 8 Σεπτεμβρίου).

Εἶτα τὴν Χαλκίδαν (12 Σεπτεμβρίου), τὸν Βῶλον (14 Σεπτεμβρίου), τὴν ἀρχαίαν ἐπισκοπὴν Δημητριάδος (15 Σεπτεμβρίου), τὴν Λάρισσαν (15—20 Σεπτεμβρίου), τὰ Τρίκκαλα (20 Σεπτεμβρίου), τὴν Μεγάλην Πουλιάναν, τὴν Μονὴν τῶν Μεγάλων Πυλῶν (22 Σεπτεμβρίου), τὴν Μονὴν Δουσίκου (23 Σεπτεμβρίου), τὴν Καλαμπάκαν, τὸ δεύτερον (26 Σεπτεμβρίου), τὸ Μέρτζι (28 Σεπτεμβρίου), καὶ τὴν Καρδίτσαν (29 Σεπτεμβρίου).

Κατὰ δὲ Δεκέμβριον τὴν περίφημον Μονὴν τοῦ Ὁσίου Λουκά, τὰ Ἀντίκυρρα, καὶ τὴν παρὰ τὰ Ἀντίκυρρα Μονὴν τοῦ Προδρόμου.

Καὶ ἐν μὲν τῇ Τριπόλει οὐδὲν λόγου ἄξιον παρατηρήσαμεν, καθ' ὅσον πᾶσαι αἱ ἐκκλησίαι αὐτῆς εἰσιν ἀνάξια λόγου ἔργα συγκρονοῦ τέχνης· σημειωτέον ὅμως ὅτι κεντημένας ἐπὶ τῆς ἐνδυτῆς τῆς ἁγίας Τραπεζῆς τοῦ ναοῦ τοῦ ἁγίου Δημητρίου ἀνέγνωμεν τὰς ἐξῆς θεολογικωτάτας ρήσεις :

α). Εἰς τὸ ἔμπροσθεν μέρος « Ὁ Θρόνος σου ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα ».

β). Δεξιᾷ τῷ ὁρῶντι « Ὁ καθήμενος ἐπὶ θρόνου δόξης θεότητος ».

γ). Ἀριστερᾷ « Ὁ ἔχων θρόνον τὸν οὐρανὸν καὶ ὑποπόδιον τὴν γῆν ».

δ). Ὅπισθεν « Ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβὶμ καὶ ὑμνούμενος ὑπὸ τῶν Σεραφείμ ».

Τούναντίον ὁμῶς ἑθαυμάσαμεν τὴν ἐν Τεγέχ Ἐπισκοπὴν (1) μετὰ τῶν ποικίλων κεραμοπλαστικῶν αὐτῆς κοσμημάτων, ἣν πολ-
λαχῶς ἐφωτογραφήσαμεν, καὶ φωτογραφικὰς εἰκόνας ταύτης ἐν τῷ
ἡμετέρῳ Μουσείῳ κατεθέσαμεν ὑπ' ἀριθ. 2173 καὶ 2174.

Ἐνταῦθα ἀνέγνωμεν τὴν περιέργον ἐπιγραφὴν (ὑψ. 0,31
πλ. 0,42).

ΕΝΘΑ
ΔΕΚΗΤΕΩΔΟΥΛΟΣ
ΤΟΥΘΕΟΥΛΕΩΝ
ΟΜΑΖΑΓΑΣΑΝΘΡΟ
ΠΟΣΓΕΝΑΜΕΝΟΣ

Ἐνθά

δε κεῖται ὁ δοῦλος

τοῦ Θεοῦ Λέων

ὁ Μαζαγάς ἀνθρῶ

πὸς γενόμενος.

Ὡσαύτως ἑθαυμάσαμεν τὰς ἐν Πιελὶ Χριστιανικὰς Ἀρχαιοτάτας,
τὰς παραστάσεις τοῦ μυστικοῦ ἀστέρος τῆς Ἀποκαλύψεως, τὰς ἐπὶ
σαρκοφάγων παραστάσεις τοῦ Α καὶ Ω συμπεπλεγμένων μετὰ σταυ-
ροῦ, τὰ ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ἁγίου Νικολάου περισωθέντα θωράκια
Γ'-Ζ' αἰῶνος, καὶ τὸ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ναοῦ περισωθὲν μαρμα-
ροψηφοθέτημα (opus alexandrinum), κατὰ τὸ ὑπόδειγμα
ὁμοίων ἔργων τῶν ἐν Πανόρμῳ καὶ Monreale κ. λ. τῆς Σι-
κελίας ναῶν.

Τῇ 28 Αὐγούστου ἐπεσκέφθημεν τὴν Μονὴν Ἐπάνω Χρέπας,
λεπτομερῶς ταύτην σπουδάσαντες καὶ μελετήσαντες.

Ἐν τῇ Μονῇ ταύτῃ ταύτῃ εὔρηται πλεῖστα ἀναγεγλυμένα μαρ-
μαρα τοῦ Θ'. αἰῶνος, κοσμούμενα διὰ ποικίλων φυλλωμάτων.

Ἐπὶ τῆς πλακὸς τῆς Ἁγίας Τραπέζης (μνη. 1,03 πλ. 0,72
παχ. 0,10) εὔρηται ἀναγεγλυμένος σταυρὸς ἐν μέσῳ φυλλωμά-
των μετὰ τῆς ἐπιγραφῆς « Γαβριὴλ ἱερομονάχου ».

Ἐπὶ τοῦ μύακος τοῦ ναοῦ παρίσταται τὸ « Ἐπὶ Σοὶ χαί-
ρει » ἐπὶ δὲ τοῦ Δυτικοῦ τοίχου τοῦ ναοῦ παρίσταται ἐν ἐκτε-
ταμένῃ εἰκόνι τὸ « πᾶσα πνοή ». Ἔργα μετρίας τέχνης. Ὡσαύ-
τως ἐν τῇ Μονῇ εὔρηται καὶ δι' ἀκίδος ἐπιγραφαὶ ις' αἰῶνος.

1. Αὕτη ἀνεκαίνισθη τῇ 1888 παρὰ τοῦ Τεγεατικοῦ συνδέσμου. Ἀπότυπα
δὲ ταύτης ἀνακατασκευαίας κατετέθησαν ἐν τῷ ἡμετέρῳ Μουσείῳ ὑπ' ἀριθ.
2349 καὶ 2350.

Ἐν χειρογράφῳ δὲ κώδικι ἐν τῇ Μονῇ ταύτῃ φυλασσομένῳ ἀνέγνωμεν τὰ λόγου ἄξια χρονολογικὰ σημειώματα ταῦτα :

1796. Μαρτίου 19 εἰρθαι νὰ παρουν τὴν χῶρα καὶ σὲς δέκα τοῖς του ἀπριλίου ἀνιξᾶν το πμουτροῦμ καὶ πῖραν τασκέβι του μονασιριου τὶ αὐτὶ ἡμέρα ἐπῖραν καὶ τὰ πρόβατα του μοναση-
ροῦν 872 κ' τι αὐτι εἰμέρα ἀπᾶνον σοβουνο ἔκοιραν τον ιγοῦ-
μενον Καλῖνικον χρόνον 85. εονῖα του ι μιμη. (1)

18201. Μαρτίου 29 ηῖρθαι ητουρκει εις τω μοναστηρι κεπι-
ραν πράγματα του μοναστηριου κε τωεκαψαν και η Παναγια
τουςεδωσε τω πελάτους.

1821 Σεπτεβρίου 23 εγηρετωρεσαλιτω (ἔφοδος) σηντρι-
πολιτσα καιεγινε ταραχημεγάλη.

1822 Νοεμβρίου 30 ἐπήραν ηχρησανη τω παλαμηδη καὶ
ἐξοὺς ἐπηκαν κατου εις το βαρουση.

1825 ημερα δ. ἦρθεν ὁ προᾶῖμης ἀράπης εἰστριμπολιτῆς καὶ
ἐκανε φρέτους εις τὼν μωρεᾶ χρονια :3: ἔως ωπουῖρθεν ο ευλω-
γειμένως ἰωαννης κυβερνιτης κετονεδίωξε.

1833 Ἰανουαρίου :17: ἦλθεν ο βασιλευς Ὠθων ω προῶτως
τῆς Ελλάδως.

1790 : Ιουνίου : 28 : ἐσκόρησε ητριπολντῆς ἀπο την πα-
νούκλα καὶ ἐκράτησεν σωςὰ διώ χρονια.

Εἰς τὰς 1793 Ιουνίου 3: ἀνεδωσε εις ναῦπλιον καὶ εσο
ἐνθύμουν.

Καὶ ἐν τέλει τοῦ κώδικος ἀναγινώσκουμεν :

Καγὼ Ἰάκωβος ἱερομόναχος καὶ ἀρχιμανδριτης τῆς Τριπο-
λιτῆς ἔδεσα τὸν παρὸν κόνδικα.

Ἐν τῇ Μονῇ τῆς Ὁργοπεηκόου ἢ τῶν Τσιπιανῶν τῇ 29 Αὐ-
γούστου ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἔμπροσθεν τῆς Ἀγίας Τραπεζῆς ἐπὶ
λίθου λευκοῦ μαρμάρου μετ. 0,26 πλατ. 0,13 ἀνέγνωμεν τὴν
ἐπιγραφὴν ταύτην :

1. Δύο ἐπιγραφαὶ ἐν τῇ Μονῇ ταύτῃ φέρουσι τὸ ὄνομα Καλλινίκου, ἡ μὲν
ἔχουσα ἔτος 1742, ἡ δὲ ἔχουσα οὕτω :
ΚΑΝΚΙΡΜΧ | [=Καλλινίκουἱερομονάχου] | ΙΟΥΝΙΟΥ—14 | ΗΚΩΔΟΜΗ-
ΘΙ | CAN TA KEΛΙΑ | ΤΟΤΤΑ

ΗΞΕΝΗΞΕΝΟΘΕ|Ι|
 ΣΑΤΟΥΟΙΚΟΥΚΑΙΟΙΚΕΙΩΝ

ΟΙΚΕΥΡΑΤΟΤΜΟΝΗΝ
 ΤΗΣΚΥΡΙΑΣ|ΑΝΕ|
 ΠΑΥΣΑΤΟΕΙ
 ΣΤΗΠΡΩΤΗΙΟΥΛΙ
 ΚΑΤΑΤΟ,ΑΨΜΘ'Ο.

ΕΤΟΣ ἦτοι : ἡ ξένη ξενωθεί | σα τοῦ
 οἴκου καὶ οἰκείων | οἶκον εὖρατο τήν μονήν |
 τῆς Κυρίας [ἀνε] | παύσατο 'εἰ | ἐτῇ πρώτῃ
 'Ιουλίου | κατὰ τὸ ἀψμθ' σωτήριον ἔτος.

Ἐπὶ δὲ ἱεροῦ διαστύλου (ὑψ. 1,80)
 ἐκ λίθου λευκοῦ μαρμάρου, ἀπεριμμέ-
 νου που ἐν τῇ αὐλῇ ἀνέγνωμεν τὴν
 ἐπιγραφὴν Ἰακώβου ἱερομονάχου :

Ἐν τῇ Μονῇ
 Βαρσῶν ὀπισθεν
 τῶν κελλίων εὖ
 ρομεν ἀναγε-
 γλυμμένα κο-
 σμήματα κ'.—
 θ'. αἰῶνος. Ὁ-

Φ Ω Ο Η Ζ Ω Η

πισθεν δὲ τοῦ
 ἱεροῦ βήματος
 ἐπὶ ἀπεριμμέ-
 νου κιονίσκου
 τὰ ἐξῆς ἐν σχή-
 ματι σταυροῦ
 γράμματα.

Ο
 Ρ
 Ο
 Ι
 Τ

Ο
 Α
 Γ
 Ι
 Ω
 ΤΟ
 Ε
 Κ
 Λ

†	†
Ι Κ Ο	Ιαζο
Β Χ Ι	βου ι
Ε Ρ Ο	ερο
Η Ο Η	μον
Α Χ Χ	άχου
Τ Χ Ε	του ἐλ
Θ Ο Η	ατομ
Ι Γ Η	ίσαν
Τ Ο Γ	τος
Τ Α Ν	ταύ
Τ Α Σ	τας
Χ Τ Χ Η	τούτου μ
Η Γ	νήστ
Ι Θ Η	ιθη
Τ Ι Χ Ε	τι Χοιστε
Ε Ν Ο	εν ο
Ρ Κ Α	ρα κα
Τ Α Δ Ι	ταδί
Κ Η Σ	κης

Τῇ 14 Σεπτεμβρίου ἐπεσκέφθημεν ἐν Βόλῳ τὴν ἐφ' ὕψηλῳ λόφου παλαιὰν ἐπισκοπὴν Δημητριάδος καὶ τὸ πρὸ τούτου ἡρειπωμένον ναΐδιον τῶν Γενεθλίων τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου.

Ἡ ἐπισκοπὴ αὕτη ἔχουσα ναὸν τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν ὅτι, εἶναι πλουσιώτατον μουσεῖον συντριμμάτων ἀρίστης ἀρχαίας χριστιανικῆς τέχνης, διαστύλων, θωρακίων, κιονοκράνων, κεραμοπλαστικῶν κοσμημάτων κ. λ.

Εἰς τὸ ὑπέρθυρον τῆς βορείου Πύλης ἐπὶ ἀρχαίου χριστιανικοῦ μεσοθυρίου εὕρηται ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη :

Ο ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ ΚΑΛΙΣΤΟΣ [=Κάλλιστος]
ΚΑΙ ΚΤΗΤΟΡ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΕΤΕΙ, ΖΡΜΖ [=7147—1639]

Ὅπισθεν δὲ τοῦ ἱεροῦ βήματος εὕρηται ἀναγεγλυμμένη ἡ παράστασις αὕτη (Εἰκ. 3), ἀναμνησκουσα ἐντελῶς τὰ ἀρχαῖα ἀνάγλυφα.

Εἰκ. 3.

Ἐπὶ μαρμάρῳ παράστασις τῆς Θεοτόκου ὁδηγοῦσας
τὸν παῖδα Ἰησοῦν πρὸς τὸν Δίκαιον Ἰωσήφ
ἢ τὸν Συμεών.

Ἐν τῇ ἀπεικονίσει ταύτῃ παρίσταται ἡ Θεοτόκος, τῇ μὲν ἀριστερᾷ κρατοῦσα μανθῆλιον, τῇ δὲ δεξιᾷ ὁδηγοῦσα τὸν παῖδα Ἰησοῦν πρὸς ἄνδρα καθήμενον εἰς τὸ βάθος ἐπὶ ἐδράνου.

Πιθανῶς ἐστὶ παράστασις τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου ἡ δ κα-
θήμενος παρίστησι τὸν Δίκκιον Ἰωσήφ, πρὸς ὃν ἡ Θεοτόκος ἄγει
τὸν παῖδα Ἰησοῦν.

Ἐπὶ τῆς παραστάσεως ταύτης ἀναγινώσκομεν ἑκατέρωθεν μὲν
τῆς Θεοτόκου :

Η ΜΑΚΡΙΝΙ ΚΑΙ ΟΞΕΙΑ ΕΠΙ

ΤΙΣΣΑ

ΣΚΕΨΙΟ

κατωτέρω δὲ

ΔΕΗ | ΣΙΣ | ΕΥ | ΤΕΛΟΥΣ | ΔΕΟΝ | ΤΙΟΥ ΜΟ | ΝΑΧΟΥ

Ὡσαύτως ἐν τῷ περιβόλῳ τοῦ ναοῦ εἶδομεν καλλίστης χροῖ-
τέχνης ἀνάγλυφον εἰκόνα τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ, οὗ φωτο-
γραφικὸν ἀπότυπον κατεθέσαμεν τῷ Μουσείῳ ὑπ' ἀριθ. 2160,
ἀρχιτεκτονικὴν δὲ κάτοψιν ὑπ' ἀριθ. 2203

Ἐξῶθεν τοῦ ναοῦ παρίσταται ἐφ' ὕψους ἡ Δευτέρα παρουσία,
τὸ ἱερὸν τρίμορφον, καὶ πληθὺς ἐτέρων ἁγιογραφιῶν, ὧν φωτο-
γραφικὰ ἀπότυπα μετὰ τῶν περίξ χριστιανικῶν μνημείων ὡσαύ-
τως κατεθέσαμεν ὑπὸ τοὺς ἀριθ. 2156 — 2161.

Ἐν Τρικκάλοις ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Ἀγίου Νικολάου ἐθαυμάσαμεν
τὴν ἀρχαίαν χρῆσιν τῶν δύο ἀμβώνων, τοῦ μὲν, διὰ τὴν ἀνάγνω-
σιν τοῦ Εὐαγγελίου, τοῦ δέ, διὰ τὴν τοῦ Ἀποστόλου. Φωτογραφι-
κὸν ἀπότυπον τούτου καταθέσαμεν ἐν τῷ Μουσείῳ ὑπ' ἀριθ. 2071 (1).

1. Μετὰ ψυχικοῦ ἀλγους πληροφοροῦμεθα ὅτι οἱ ἐπίτροποι τοῦ ναοῦ, διακο-
μήσεως χάριν ἀτήρουν τὸν ἓνα τῶν ἀμβώνων! Ἀπολέσθη δ' οὕτω σεβασμία
χρῆσις, ἣτις συνέδεν ἡμᾶς πρὸς τὴν χρῆσιν τῆς πολιᾶς χριστιανικῆς ἀρχαιό-
τητος· καὶ ἦν ἥδη βλέπομεν ἐν ταῖς ἀρχαίαις Ἐκκλησίαις τῆς Ρώμης, τῆς Βε-
νετίας, καὶ ἀλλαχοῦ. Πόσαι τοιαῦτα καταστροφὰ θὰ προλαμβάνοντο, ἂν οἱ
σεβασμιώτατοι Ἱεράρχαι καὶ οἱ Δῆμαρχοι μείζονα ἐπεδείκνυνον προσοχὴν.

Οἱ ἐπίτροποι τῶν Ναῶν, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἀπλοὶ ἄνθρωποι, κυριολεκτικῶς ὑπὸ
θείου ζήλου ἐμπνεόμενοι, καὶ κύριον ἐλατήριον τὴν εὐπρέπειαν τοῦ οἴκου τοῦ
Κυρίου ἔχοντες, ἀκουσίως τοιαῦτα καταστροφὰς ἐπιφέρουσιν εἰς τὰ χριστιανικὰ
οἰκοδομήματα, δι' αἷς, ἂν εἶχον ἀνεωγμένα τὰ ὄμματα τῆς ἐπιστήμης πικρῶς
θὰ ἔκλειον ἐπὶ τῇ φοβερᾷ καταστροφῇ, ἣν καταφέρουσι πρὸς τὴν ἐπιστημονικὴν
τιμὴν καὶ δόξαν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς Πατρίδος.

Τίς δύναται νὰ ἀντικαταστήσῃ πλέον τὸν πανάρχαιον καὶ μοναδικὸν οὐτά-
πτερον Ναὸν τοῦ Ἀθηνῆσι ναοῦ τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων, ὃν οἱ ἐπίτροποι εὐπρε-
πείας καὶ εὐρυχωρίας χάριν διὰ παντός ἐξηφάνισαν!

Ἄτυχως ἡ Γενικὴ Ἐφορὰ τῶν Ἀρχαιοτήτων (τ. ἔ. ὁ κ. Καβαθιάς) ἐκ

Τῇ 22 Σεπτεμβρίου ἐπεσκέφθημεν τὴν Μονὴν τῶν Μεγάλων Πυλῶν (Πορτα-Παναγιά), ἥς ὁ ναὸς καὶ ἰδίᾳ ὁ μύαξ φέρει πλουσιωτάτην κεραμοπλαστικὴν ἀρχιτεκτονικὴν διακόσμησιν καθαρῶς Χριστιανικῆς τέχνης, ἀποπνέουσιν πλήρως τὸ ἄρωμα τοῦ ἀρχαίου Ἑλληνικοῦ πνεύματος διὰ τοῦ ὥραιου κεραμοπλαστικοῦ κοσμήματος τοῦ μαιάνδρου (Εἰκ. 4) (1).

Ἀρχικῶς ὁ ναὸς οὗτος δὲν εἶχεν εἰκονοστάσιον· λαμπρῶς δὲ σώζονται ἐν αὐτῷ τὰ ἱερά διάστυλα· εἰς τοὺς ἀνατολικοὺς δὲ πενσοὺς τούτων διεσώθησαν δύο λαμπρὰ ψηφοθετήματα, ἀντιστρόφως τῆς συνήθους διατάξεως, κείμενα δεξιᾷ μὲν τῷ ὁρῶντι ἡ Θεοτόκος ἀριστερᾷ δὲ ὁ Ἰησοῦς (2) ἐν ὀρθῇ μεγαλοπρεπῇ Ἑλληνικωτάτῃ στάσει (Εἰκ. 5).

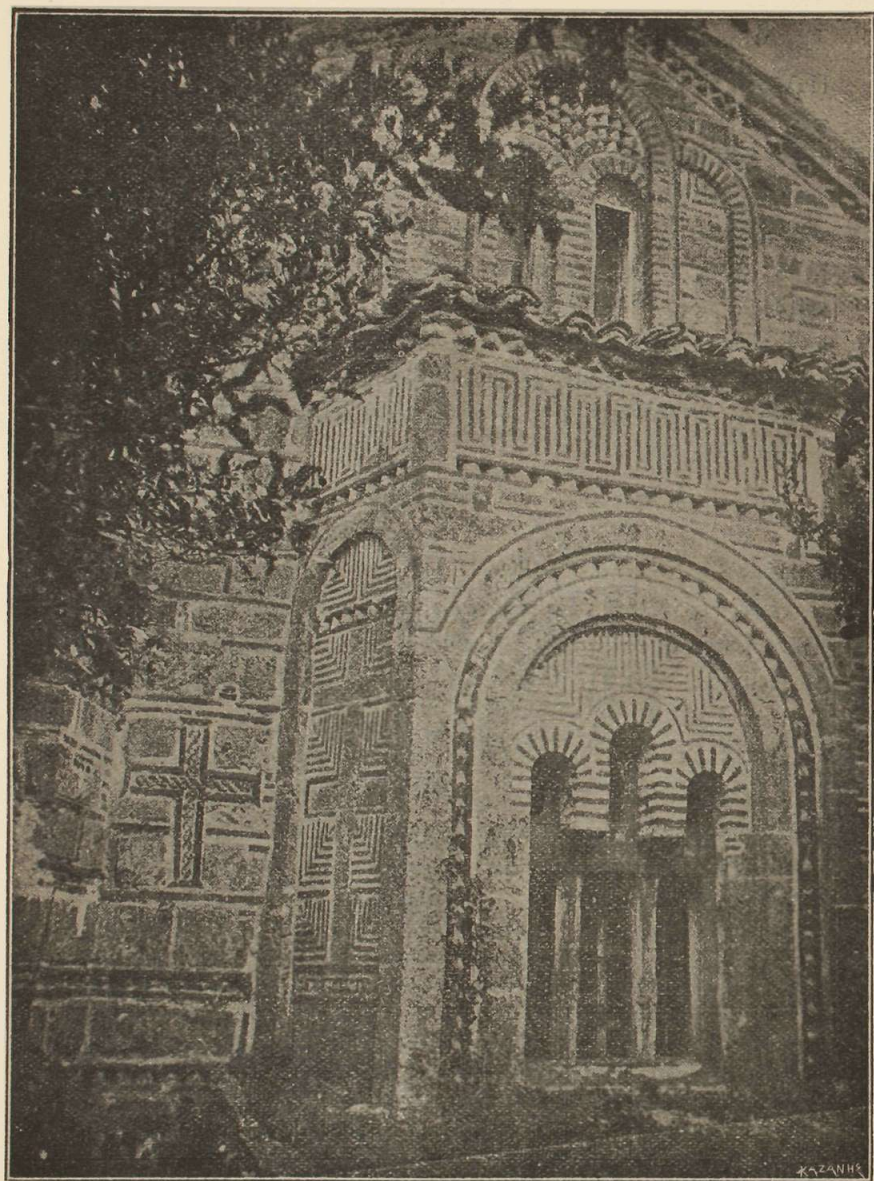
Ἐν τῷ νάρθηκι εὔρηται ἐν ὑγροῖς εἰκῶν, ἐν ᾗ παρίσταται ἄγγελος Κυρίου ὁδηγῶν γοιυκλινῇ ἐν μοναχικῷ σχήματι τὸν σεβαστοκράτορα Κομνηνὸν Ἰωάννην Ἀγγελοῦ τὸν Δούκαν, τὸν καὶ ὡς ἰδρυτὴν τῆς Μονῆς ἀναφερόμενον, προσκυνοῦντα τὴν Θεοτόκον. Φωτογραφικὸν ἀπότυπον τῆς εἰκόνος ταύτης κατεθέσαμεν ἐν τῷ Μουσείῳ ὑπ' ἀριθ. 2152, τὴν Ἀρχιτεκτονικὴν δὲ τοῦ Ναοῦ κάτοψιν ὑπ' ἀριθ. 2202.

Τῇ 23 Σεπτεμβρίου 1895 ἐπεσκέφθημεν τὴν Μονὴν Δουσίκου, ἐν ᾗ ἀντεγράψαμεν πληθὺν χριστιανικῶν ἐπιγραφῶν, ἀνέγνωμεν πολλὰ ἐπὶ μεμβράνης λειτουργικὰ εἰλητάρια, καὶ πολλὰ ἕτερα ἐπὶ μεμβράνης ὡσαύτως ἀρχαῖα ἔγγραφα, ὧν τινὰ καὶ ἐφωτογράφησαμεν.

μονομεροῦς πρὸς τὰς χριστιανικὰς ἀρχαιότητας ἀφοσιώσεως οὐδέποτε ἠνόησε ἢ ἠνόησε τὰς χριστιανικὰς ἀρχαιότητας. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθές ὅτι διὰ νόμου ἐσχάτως ἐτέθησαν αὗται ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Κυβερνήσεως· ἀπὸ τῶν πραγμάτων ὅμως ἀπεδείχθη ὅτι τοῦτο ἦτο ὁ ἀσφαλέστερος τρόπος, ὅπως αὗται ἐπισήμως μένωσιν ΑΠΡΟΣΤΑΤΕΥΤΟΙ.

1. Τοιοῦτοι μαιάνδροι εὔρηται ἐν τῇ Μονῇ Δαφνίου (πρὸλ. Memoire. Fig. 28), ἐν τῇ Ἁγίᾳ Μονῇ Ναυπλίου (αὐτόθ. Fig. 46), ἐν τῷ παρὰ τὸ Ναύπλιον ναῷ Μέρπαγα (αὐτόθ. Fig. 91), ἐν ναῷ Ἀγίου Βασιλείου Ἀρτης (αὐτόθ. Fig. 92) κ. λ.

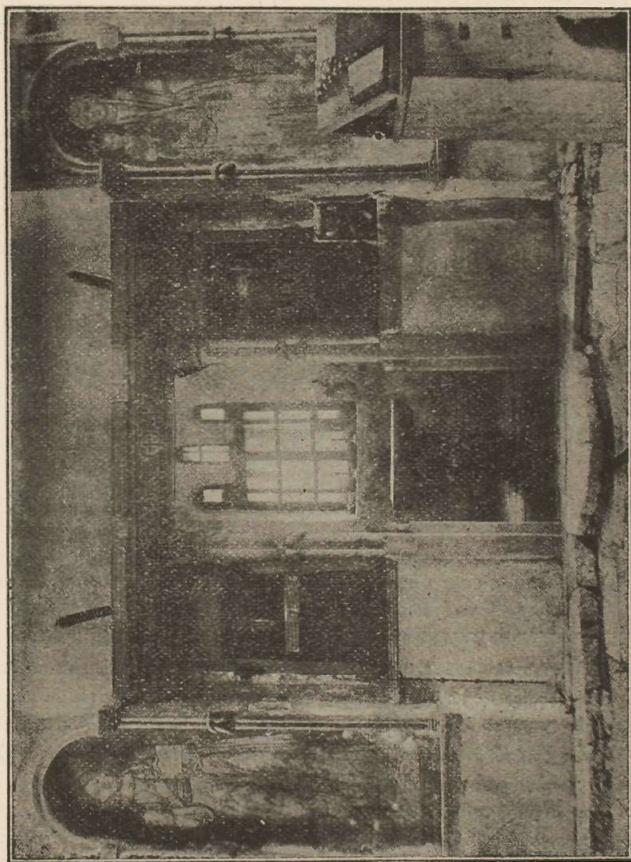
2. Ἡ σχέσις τῶν δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν ἐν τῷ ναῷ τούτῳ τηρεῖται ὡς πρὸς τὸν ἱερέα ἐστραμμένον πρὸς τὸν λαόν.

Εικ. 4.

Κεραμοπλαστική διακόσμησης τοῦ υἱάκος τοῦ ναοῦ τῆς Μονῆς
τῶν Μεγάλων Ηγμένων (Θεσσαλίας).

Τούτων λόξον ἄξιον ἐστὶ τὸ Μητροπολιτικὸν ἔγγραφοι τοῦ 1381 (=1381), οὗ ἡ ἀρχὴ « Ἡ μὲν σεβασμία Μονὴ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τῶν Μεγάλων Πυλῶν βελτιουμένη... », ἐν ᾧ ἀναφέρονται ἀφιερώματα καὶ κτήσεις τῆς Μονῆς ταύτης.

Εἰκὼν 5.
Μωσαϊκαὶ εἰκόνες τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Θεοτόκου ἐν τοῖς πενθόις
τοῦ ναοῦ τῆς Μονῆς τῶν Μεγάλων Πυλῶν (Πεσσαλίας).

Ἐν τέλει τοῦ ἔγγραφου τούτου ἀναγινώσκουμεν τὰς ὑπογραφάς.

† Νεῖλος ἐλέφ Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Λαρίσσης ὑπέρτιμος καὶ ἑξαρχος δευτέρας Θεσσαλίας καὶ πάσης Ἑλλάδος καὶ τὸν τόπον ἐπέχων τοῦ Σίδης.

† Ἰωάννης Οὐρεσις ὁ Παλαιολόγος ὁ διὰ τοῦ θείου

καὶ ἀγγελικοῦ σχήματος μετονομασθεὶς Ἰωάσαφ μοναχός (1). κλ.

Φωτογραφικὸν ἀπότυπον τούτου κατεχωρήθη ἐν τῷ Μουσείῳ ὑπ' ἀριθ. 2154.

Ὡσαύτως δὲ ἐφωτογραφήσαμεν τὸ ἔγγραφον τοῦ Μητροπολίτου Λαρίσσης Βησσαρίωνος, οὗ ἡ ἀρχὴ «† Τῆς ἐμῆς μετριότητος τὰς διατριβὰς ποιούσης ἀνὰ τὴν ἐπαρχίαν τῆς ἀγιωτάτης ἐπισκοπῆς Δημητριάδος», ὅπερ κατεχωρήσαμεν ὑπ' ἀριθ. 2153 (2).

Κατὰ Δεκέμβριον δὲ τοῦ 1895 ἐπεσκέφθημεν τὴν παρὰ τὴν Λεβαδείαν Μονὴν τοῦ Ὁσίου Λουκά, ἐνθα λεπτομερεῖ συνετάξαμεν κατάλογον τῶν ἐν ταύτῃ περισωθέντων ψηφοθετημάτων. Ἀρχιτεκτονικὴν δὲ κάτοψιν τοῦ ναοῦ κατεθέσαμεν ἐν τῷ Μουσείῳ ὑπ' ἀριθ. 2204.

Τῇ 5 Δεκεμβρίου 1895 ἐπεσκέφθημεν τὴν παρὰ τὴν Ἀντίκυρραν ἀρχαίαν Μονὴν τοῦ Προδρόμου, ἐν ᾗ εὗρομεν ἀγιογραφίας τοῦ 1660.

Φωτογραφικὰ ἀπότυπα τῆς Μονῆς ταύτης κατεθέσαμεν ἐν τῷ Μουσείῳ ὑπ' ἀριθ. 2186—2187.

Ἐν δὲ Ἀντικύρρᾳ εὗρομεν συντρίμματα Χριστιανικοῦ Ναοῦ ε—ς'. αἰῶνος (3).

Τῇ 7 Ἀπριλίου κατὰ τὰς ἐν Ὀλυμπίᾳ ἑορτάς ἐπὶ τοῖς ἀποκα-

1. Κατὰ πληροφориαν τοῦ Σεβασμ. Ἀρχιερέως Τρίκκης κ. Προκοπίου ἐν τῷ ναῷ τῆς Μεταμορφώσεως τῶν Μετεώρων εὑρηται ἡ κἀρα, τὸ στέμμα καὶ τὸ κύπελον τούτου· ἐν δὲ τῇ Ἑθνικῇ Βιβλιοθήκῃ ἐν τῷ τμήματι τῶν χειρογράφων ὑπ' ἀριθ. 58 εὑρηται τὸ ἐγχόλπιον αὐτοῦ Εὐαγγέλιον μετὰ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ Ἰωάσαφ (πρὸβλ. Κατάλ. χειρογρ. Ἑθν. Βιβλιοθήκης Σακελίωνος σελ. 12).

2. Ἀντίγραφον τῆς διαθήκης τοῦ Ἀγίου Βησσαρίωνος μετ' ὑπογραφῶν πολλῶν ἄλλων μεταγενεστέρων Ἀρχιερέων ὅρα ἐν τῇ Ἀκολουσίᾳ τοῦ Ἀγ. Βησσαρίωνος, 1897. σελ. 69—70. Πολλὰς ὁμολογοῦμεν χάριτας τῷ λογίῳ τῆς Μονῆς Δουσίκου προηγούμενῳ κυρίῳ (θεοφάνει· Ἀγγελίδῃ ἐπὶ ταῖς προθύμῳ παρασχεθείσαις ἡμῖν εὐκολίαις. Τὰ περὶ τῆς Μονῆς Δουσίκου θέλωμεν δημοσιεύσει ἄλλοτε.

3) Εὐτυχεῖς λογιζόμεθα ὅτι ἐγενόμεθα αἵτιοι νὰ ἰδρῶθῃ ἐν Ἀντικύρρᾳ τὸ ἱερόν τοῦ Ἀγίου Νικολάου πρὸς ἐκκλησιασμὸν τῶν ἐκεῖ πιστῶν, οὐδενός πρὸ τούτου ναυδίου ὑπάρχοντος. Ἡ δὲ Δ.Μ. ἡ σεπτὴ ἡμῶν Ἀνασσα τὴν εὐσέβειαν τῶν κατοίκων τιμῶσα καὶ μέγαν κώδωνα ἐδωρήσατο ἐπὶ ἀλήστῳ μνήμῃ τῆς πολυκλαύστου βασιλόπαιδος Ἀλεξάνδρας.

λυπτηρίοις τῆς προτομῆς τοῦ σοφοῦ φιλέλληνος Ἑρνέστου Κουρτίου, ἐν οἷς παρῆσαν περὶ τοὺς 70 κεκλημένοι, ἡμεῖς τὴν ἡμετέραν ἀντιπροσωπεύοντες Ἑταιρείαν προσεφωνήσαμεν ὧδε :

ΚΥΡΙΟΙ

Ἡ Χριστιανικὴ Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρεία, ἐρευνῶσα δεκαεννέα ὅλων αἰώνων τέχνην—συνέχειαν τῆς ἀρχαίας τέχνης—εὐγνωμοσύνης ἀποτείνουσα ὀφειλὴν, συγχαίρει ἐπὶ ταῖς ἐορταῖς ταύταις τῷ μεγάλῳ τῆς Γερμανίας τέκνῳ καὶ κλεινῷ ἐξευρενητῇ τῆς Ὀλυμπίας Ἑρνέστῳ Κουρτίῳ.

Ὡς δ' ἐν μέσῳ ὑμῶν ἤκομεν ἀντιπρόσωποι τῆς Χριστιανικῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας, οὕτως καὶ ἐν μέσῳ τῶν ἀθανάτων τούτων μνημείων, ἐς αἰὲ τὰς σπουδὰς ἡμῶν σεμνῶς ἀντιπροσωπεύουσι τὰ ἀνευρεθέντα χριστιανικοῦ ναοῦ ἐρείπια, λαμπρὸν ἡμῖν παρέχοντα δεῖγμα τῆς ἀπὸ τοῦ τετάρτου ἄχρι τοῦ ἔκτου αἰῶνος ἐσωτερικῆς τῶν ἀρχαίων χριστιανικῶν βασιλικῶν διαθέσεως.

Αἱ τελευταῖαι δὲ τοῦ ἐνδόξου Κουρτίου περὶ Παύλου τοῦ Ἀποστόλου μελέται σαφῶς καταδεικνύσιν ὅτι ἀμφότεραι, ἢ τε προχριστιανικὴ καὶ χριστιανικὴ ἀρχαιολογία σκοπὸν ἓνα ἔχουσι, πῶς ἂν ὡς ἄριστα τὰ σκοτεινὰ σημεῖα τῆς ἐξελίξεως τοῦ ἐνιαίου Ἑλληνικοῦ πνεύματος διαφωτίσαιεν.

Ἡ Χριστιανικὴ Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρεία εὐχεται τῷ γεγαρῶ Ἑρνέστῳ Κουρτίῳ σθένος ἀγήρω καὶ ἡμέρας μακρὰς ἐπ' ἀγαθῷ τῆς ἐπιστήμης καὶ τέχνης.

(Die Ernst Curtius—Büste in Museum zu Olympia Bericht für die An der Stiftung Beteiligten, σελ. 20).

Γ'. Λόγου ἄξια ἀντικείμενα κατὰ τὸ ἔτος 1895 περιελθόντα εἰς τὸ Μουσεῖον ἡμῶν.

Κατὰ τὸ λήξαν ἔτος 1895 λόγου ἄξια ἀντικείμενα περιῆλθον εἰς τὸ Μουσεῖον ἡμῶν τὰ ἑξῆς:

Ἡ ὑπ' ἀριθ. 2090 χρυσοκέντητος μίτρα τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Μελετίου Μυριανθέως, δι' ἧς οὗτος ὑπεδέχθη τὸν Αὐτοκράτορα τῆς Ρωσσίας ἐν τῷ ἐν Καυκάσῳ Μετοχίῳ τῆς Παναγίας τοῦ Κύκου. (1).

Οἱ ὑπ' ἀριθ. 2095 ξύλινοι πίνακες, ἐφ' ὧν μεθοδικῶς οἱ ἐν Κρήτῃ διδάσκαλοι ἀναπτύσσουν τὰ περὶ τοῦ μυστηρίου τοῦ δόγματος τῆς Ἀγίας Τριάδος, πολύτιμον δῶρον τοῦ σεπτοῦ Ἱεράρχου Ρεθύμνης καὶ Αὐλοποτάμου κ. Διονυσίου.

Αἱ ὑπ' ἀριθ. 2100—2114 δωρεαὶ τῆς παρὰ τὴν Τρίπολιν Μονῆς Γοργοεπηκόου.

Αἱ ὑπ' ἀριθ. 2119—2136 δωρεαὶ τῆς ἐν Θεσσαλίᾳ Μονῆς Δουσίκου, ὧν ὑπερέχει ἡ ὑπ' ἀριθ. 2122 εἰκὼν, ἣν ὁ ἐπίσκοπος Διδυμοτείου καὶ Ἐλασσῶνος Ἀρσένιος, μεταβὰς εἰς Ρωσσίαν μετὰ τοῦ Πατριάρχου Ἱερεμίου καὶ τοῦ Μονεμβασίας Ἱεροθέου ὅπως χειροτονήσῃ τὸν πρῶτον Πατριάρχην τῆς Ρωσσίας, ἐκ Μύσχας ἀπέστειλε ὡς εὐλογίαν πρὸς τὴν Μονὴν Δουσίκου (2).

Τὸ ὑπ' ἀριθ. 2138 χειρόγραφον ψαλτήριον, δωρηθὲν ὑπὸ τοῦ ἐν Μικρῷ Μέρτζι τῆς Θεσσαλίας ἱερέως Σακελλαρίου κ. Κωνσταντίνου.

Τὰ ὑπ' ἀριθ. 2139—2140 ἔργα ἀρχαίας τέχνης Κλεινωβοῦ, δῶρα τοῦ ζηλωτοῦ τῶν πατρῶων Ἀρχιεπισκόπου Τρικκάλων κ. Προκοπίου.

Τὰ ὑπ' ἀριθ. 2143—2187 φωτογραφικὰ ἀπότυπα τῶν Χριστιανικῶν Ἀρχαιοτήτων τῆς Πελοποννήσου καὶ Θεσσαλίας καὶ ἰδίᾳ τοῦ ἱεροῦ ἁμβωνος Καλαμπάκας, τῶν Μετεώρων, τῆς Μονῆς τῶν Μεγάλων Πυλῶν, καὶ τῶν ἐν αὐτῇ ψηφοθετημάτων τῆς Μονῆς Δουσίκου, τῆς ἀρχαίας Μητροπόλεως Δημητριάδος, τῶν ψηφοθετημάτων τῆς παρὰ τὴν Λεβαθεῖαν Μονῆς τοῦ Ὁσίου Λουκά, καὶ τῆς παρὰ τὴν Ἀντίκυρραν ἀρχαίας Μονῆς τοῦ Προδρόμου.

Τὰ ὑπ' ἀριθ. 2188—2194 δῶρα τῆς ἀνωτέρω μονῆς τοῦ Προδρόμου, ὧν λόγου ἕξια τὰ χρυσόπαστα ὑπομάνικα τοῦ 1642, ἐξ ὧν ἐπὶ μὲν τοῦ ἐνὸς εἰκονίζεται ὁ Εὐαγγελισμός, ἐπὶ δὲ τοῦ ἐτέ-

1) Γνωστὸν ὅτι πάντες οἱ ἐν Ρωσίᾳ Ἀρχιμανδρίται φέρουσι Μίτρας.

2) Πλείονα περὶ τῆς εἰκόνος ταύτης ἐς ἄλλοτε.

ρου ἡ Γέννησις τοῦ Χριστοῦ μετὰ τῆς ἐπιγραφῆς « **Θεὸς τὸ τε-
χθὲν ἡ δὲ μήτηρ παρθένος** » (Εἰκ. 6 καὶ 7).

Ὁ ὑπ' ἀριθ. 2195 ἀρχιερατικὸς σάκκος, οὗ χαρακτηριστικὴν
λίαν αἰ βραχεῖαι χειριδές, κατὰ τὸν ἀρχαῖον τρόπον, ὅπως φαίνων-

Εἰκ. 6.
Λεξιὸν κοινὸν ἀπὸ τοῦ ὑπομάνικου τοῦ 1642 ἐν ᾧ ὁ Εὐαγγελιστὴς
τῆς Θεοτόκου

ται τὰ μεγάλου μεγέθους ὑπομάνικα, ὑπὸ τῆς Μονῆς Φλαμουρίου
δωρηθεῖς φροντίδι τοῦ Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Γρηγορίου.

Αἱ ὑπ' ἀριθ. 2196 — 2204 ἀρχιτεκτονικαὶ κατόψεις τῆς Μονῆς
Καίσαριανῆς, τῶν παρὰ τὴν Τρίπολιν Μονῶν Ἰοργοεπηκόου, Ἐπά-
νω Χρέπας, Βαρσῶν, τῶν ἐν Θεσσαλίᾳ Ναῶν τῆς Παρτο-Παναγιᾶς,
Δουσίκου, ἀρχαίας Μητροπόλεως Δημητριάδος κ.λ.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. 2208 ἀπὸ τοῦ Φρουρίου Ζακύνθου ἀποσταλεῖσα

ἡμῖν μαρμαρίνη πλάξ ὕψ. 1,31 πλ. 0,75, ἐφ' ἧς ἀνάγλυφος παρίσταται Ἰωάννης ὁ Προδρομος ἱστάμενος ἐπὶ τριῶν μεσαιωνικῶν οἰκοσήμενων, τὴν μὲν δεξιὰν ἔχων πρὸς τὰ ἄνω (οἱ δάκτυλοι εἰσὶ κατεστραμμένοι), τῇ ἀριστερᾷ δὲ κρατῶν εἰλητάριον, ἐφ' οὗ ἀναγινώσκουμεν τὸ σύνθημα ρητὸν « **Μετανοεῖτε.. κλ** ».

Εἰκ. 1.
Ἀγιοτάφον ἐπιτάφιον τοῦ 1642 ἐν ᾧ ἡ Γέννησις
τοῦ Χριστοῦ

Τοσαύτη Κύριε, ἡ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο 1895 Κυρίως, συναιρομένῳ μοι συντελεσθεῖσα ἐργασία.

Εἶθε τὸ ἐπόμενον πλείονας νὰ ἔχη τὰς ἐπιτυχίας καὶ πλειοτέραν τὴν συγκομιδὴν τοῦ ἀφθάρτου πλούτου τοῦ ἀθανάτου Πνεύματος τῆς Ἐπιστήμης.